בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ו', י' ב תשס"ב (22 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בשבוע השני במסכת פרשיות התורה העוסקות במלאכת המשכן שבני ישראל נצטוו לבנותו במדבר, מתאים לשים לב לאחד האירועים במלחמת השחרור שקבע את גבולות הארץ - **הגיע צה"ל** היום, **י' באדר**, **לאילת** והניף בה את **דגל הדיו**, דגל המדינה, בשנת תש"ט (1949-5709). בתקופת שלטון המנדאט הבריטי הוקמה כאן תחנת משטרה ושמה, 'אום רשרש'. **במבצע 'עובדה'** נכבש המקום בידי חטיבות "הנגב" ו"גולני" של צה"ל ונכלל בשטח מדינת ישראל. [ההיסטוריה של ארץ-ישראל]

***

כולנו מדברים על "**המצב**" – כמה שהוא מסובך, מעורפל וכו'. בתנו הבכורה, שבע"ה התחתנה לפני שבוע, הפנתה את תשומת לבנו לאחת משבע הברכות שבהן מתברך הזוג החדש, בה כתוב "שוש תשיש ותגל העקרה בקיבוץ בניה לתוכה בשמחה. ברוך אתה ה' משמח ציון בבניה." ראשי התיבות של שלוש המלים האחרונות הם "מ, צ, ב" – מצב! ברכה זאת נותנת ביטוי לעומק השמחה של ציון – ארץ-ישראל – כאשר בניה חוזרים אליה ומתקבצים לתוכה. והיא מברכת את הזוג שהם יחוו את אותה השמחה זה עם זה. **זה ה"מצב" שראוי שנשאף אליו,** (במיוחד בחודש אדר, חודש השמחה!) **מצב של שמחת החתן עם הכלה, שמחת האם עם הבנים**. אגב, פנה פעם ר' יוסף חיים זוננפלד, מנהיג היישוב הישן בארץ-ישראל בתחילת המאה הקודמת, להרב קוק בעיצומו של מאבקו נגד הממסד הציוני ההולך וצומח, בטענה שאין להתחבר עם אנשים "פורקי-עול" בשותפות לבניין הארץ. כדי לחזק את עמדתו, הוא הבהיר לר' קוק כי הגימטריא של "משמח ציון בבניה" הוא **613**, מספר המצוות שבתורה. טענתו של הרב זוננפלד היתה שארץ-ישראל תהיה שמחה כאשר בניה מקיימים את תרי"ג (=613) המצוות. במפגש פעם עם הרב חיים דרוקמן, ראש ישיבת "אור-עציון", סיפרתי לו את הסיפור הזה והוא מייד – ובחריפות – החזיר לי תשובה: ארץ-ישראל כבר שמחה בבניה! – אין ענייך רואות את סימני הגאולה? הארץ הזאת שישבה שממה למשך כל-כך הרבה שנים קמה בדורנו לתחייה? אין זו שמחה?

***

השבת שלפני חג הפורים נקראת שבת "**פרשת זכור**", השניה בארבע פרשיות במיוחדות הקשורות לחודש אדר. מוציאים לקריאה 2 ספרי תורה. בראשון קוראים את פרשת השבוע, פרשת "**תצווה**", ובשני קוראים מפרק כ"ה בספר דברים: "**זכור את אשר עשה לך עמלק... תמחה את זכר עמלק מתחת השמיים לא תשכח.**" [שם כ"ה 17-19] קריאה זו היא חובה מדאורייתה (=מן התורה); לכן, גם נשים גם טף מחוייבים לשמוע קריאה זו.
קטע זה נבחר ל"**שבת זכור**", משום שחז"ל קבעו שיש להקדים זכירה לעשייה. כידוע, היה המן בן המדתא האגגי צאצא ישיר לאגג מלך עמלק. תלייתו של המן ושל עשרת בניו הגשימה את הציווי של "**מחוה אמחה את זכר עמלק מתחת השמיים**" [שמות י"ז 14]. אנו מקדימים איפוא את מצוות ה**זכירה** למצווה של "מחוה אמחה" בעזרת קריאת הקטע,

כניסת השבת (ב"ש): 17^{10}

צאת השבת (ב"ש): 18^{09}

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ו', י' ב תשס"ב (22 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

המדבר על הציווי של "זכור" כבר בשבת שלפני פורים, שכן בפורים עצמו נתקיימה המצוה של "מחוה אמחה". [יהדות – הלכה למעשה: ר' לאו]

כניסת השבת (ב"ש): 17^{10}

צאת השבת (ב"ש): 18^{09}

יום נעים ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של בנֵנו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע בתוך שאר חולי ישראל